

Norsk Ornitologisk Forening (NOF)

Sandgata 30 B
N-7012 Trondheim

Telefon: (+ 47) 73 84 16 40
Bankgiro: 4358.50.12840
Org. nr.: 970 089 748 NVA

e-post: nof@birdlife.no internett: www.birdlife.no

Olje- og energidepartementet (OED)
postmottak@oed.dep.no

Kopi:
Norges vassdrag- og energidirektorat

Deres ref.	Deres kontaktperson	Vår ref.	Vår kontaktperson	Dato
		20200098	Martin Eggen	01.05.2020

Havsul I AS -Vedtak om utvidet frist for idriftsettelse for Havsul I - klage på vedtak

Det vises til brev datert 27.03 2020 fra NVE til Havsul I AS om vedtak i ovenfor nevnte sak. **Norsk Ornitologisk Forening (NOF) vil med dette klage på NVEs vedtak om utsatt frist for idriftsettelse av Havsul 1 vindkraftverk i Ålesund kommune til 31.12. 2025.**

Foreningen vil begrunne klagen med følgende:

1. Overhengende fare for alvorlige, negative følger for fuglefjellet på Runde, Herøy - Ramsar Site 2164, 351 ha (27.09 2013) og Emerald Network Site NO 0000286, 9329,5 ha (06.12 2019).

Formalisert og dokumentert verdisetting av fuglefjellet på Runde:

- i) Fuglefjellet med sitt fugleliv ble fredet ved kgl. resolusjon 13.12. 1957.
- ii) Fredningsvedtaket ble oppdatert, utvidet og hjemlet til den da gjeldende naturvernloven ved kgl. resolusjon 30.04. 1981. Etter dette dekker det fredete arealet 93 km² i Herøy og Ulstein kommuner
- iii) Fredningsområdet ble rapportert inn for Ramsarsekretariatet som aktuelt Ramsar-område og godkjent som sådan i 27.05. 2013.
- iv) Runde ble forslått av Norge som ett av en lang rekke fredningsområder i Norge som norsk bidrag til opprettelsen av Emerald Network, et internasjonalt forpliktende bidrag for å sikre et nettverk av fredete områder i Europa under Europarådet, vedtatt i partsmøte i Bernkonvensjonen 06.12. 2019.

NOF påpekte faren for negative følger for fuglefjellet på Runde i høringsinnspill før konsesjonsvedtak i 2008, og understreket og forsterket argumentasjonen ved klage på konsesjonsvedtaket. Vedtaket ble stadfestet 10.09. 2009. I høringsinnspill til søknad om utsatt igangsettingsfrist høsten 2019 gjentok og understreket NOF argumentet. Dokumentasjon for fuglefjellfuglenes vandringer langs Møre-kysten foreligger fra omfattende ringmerking av sjøfugl i fuglefjellet på Runde fra slutten av 1950-tallet og fra bestandsovervåkning fra 1970-tallet, formalisert under Det nasjonale sjøfuglovervåkningsprogrammet fra og med 1979, og som SEAPOP-lokalitet fra og med 2007.

Runde var i 1957 det første fuglefjellet som ble fredet i Norge, etter initiativ fra lokalbefolkning og grunneiere. Ved fredningstidspunktet var det regnet som ett av tre jevnstore (største) krykkjeberg i Norge. Lundekolonien ble plassert på nivå 2 av de store lundekoloniene i Norge, ble også plassert på nivå 2 for lomvikolonier, huset på 1970-tallet den største toppskarvkolonien som har vært kjent globalt, ble den første og største havhestkolonien i Norge, det første sted der havsula slo seg ned som hekkefugl og er fremdeles den klart største havsulekolonien i landet. Det ble det andre stedet hvor storjoen etablerte seg som hekkefugl i Norge, og er den største kolonien i landet. Det har vært regnet som det mest artsrike fuglefjellet i Norge og det eneste store fuglefjell i Sør-Norge. Sjøfuglbestandene har vært systematisk overvåket siden 1970-tallet, og på samme måte som for de fleste fuglefjella i Europa, har det vært registrert alvorlig hekkesvikt (næringssvikt) og bestandsnedgang de siste mer enn 40 åra.

Runde har vært kjent som individ- og artsrikt fuglefjell fra de første skriftlige kilder på midten av 1700-tallet og ett av de ytterst få med fuglefjellkultur som del av lokalt næringsgrunnlaget. Verdivurdering for Runde er udiskutabel, stadfestet og formalisert gjennom vedtak etter aktuelt lovverk og ett av de med aller lengst formal-vern i landet. I nasjonal og internasjonal målestokk må fuglefjellet på Runde rangeres blant våre aller mest verdifulle naturdokumenter og et område der hensynet til naturverdiene skal ha forrang. Dette må energimyndighetene ta til etterretning, selv om forvaltningsansvaret tilligger miljøfagmyndigheten. Med den avhengighet et fuglefjell har for tilstrekkelig næringstilbud innen rekkevidde gjennom hele hekkesyklusen, vil tiltak og utbygginger som endrer tilgang til føde, eller som vil kunne forårsake økt dødelighet blant hekkefugler i hekkesesongen, kunne få fatale følger for fuglefjellfuglenes eksistens. Derfor er naturmangfoldlovens § 49 mer relevant for å vurdere avstandeffekter av vindkraftverk på næringssøkende sjøfugler enn for de fleste andre utbygginger. Naturmangfoldlovens § 49, gjelder utenforliggende virksomhet som kan medføre skade inn i et verneområde. NVE må være forpliktet å avklare denne problemstillingen. Dette er ikke gjort ved vedtak om forlenget tidsfrist for Havsul 1 i 2012 og heller ikke ved søknad om ytterligere forlenget frist nå. Etter NOFs oppfatning har energimyndighetene derfor gjort seg skyldig i saksbehandlingsfeil, og NOFs påstand er at vedtakene må kjennes ugyldige.

2. Fare for negative følger for Harøya våtmarkssystem, Ramsar Site 806, 190 ha (18.03 1996), Emerald Network Site NO 0000018, 1684 ha (07.12. 2019).
 - i. Området ble fredet i medhold av Naturvernlova 27.05. 1988
 - ii. Fredningsområdet ble innrapportert for Ramsarsekretariatet som aktuell Ramsar Site og ble godkjent som sådan 18.03. 1996.
 - iii. Harøy våtmarkssystem ble forslått av Norge som ett av en lang rekke fredningsområder i Norge som norsk bidrag til opprettelsen av Emerald Network, et internasjonalt forpliktende bidrag for å sikre et nettverk av fredete områder i Europa under Europarådet, vedtatt i partsmøte i Bernkonvensjonen 07.12. 2019.

Harøya våtmarkssystem omfatter fire delområder rundt/på Harøya, de fleste orientert mot østsida av øya, men Selvikvågen fredningsområde på nordvestre hjørnet av Harøya er orientert mot grunnområdene og skjærgården som grenser opp mot planområdet for Havsul 1. Våtmarkssystemet er etablert for å sikre store og viktige områder og bestander av våtmarksfugl rundt Harøya, dels som hekkeområde, dels myteområde, dels som rasteplasser under trekk, og dels som overvintringsområder. Tidligere registreringer viser betydelige antall

av lommer, dykkere, skarv, sjøender (ærfugl, sjøorre, svartand, havelle og siland) samt alkefugler, ikke minst vinterområde for teist. Tidligere maksimumstall for viktige arter ligger betydelig over de antall som er registrert i forbindelse med konsekvensutredningene og overvåkingprosjektet for Havsul 1 2010-2013. Spesielt for lommer, skarver, ærfugl, havelle og alkefugler berører planområdet for Havsul 1 periodevis meget viktige funksjonsområder for totalbestandene av fugl som er knyttet til Harøya våtmarkssystem. Vurdert ut fra de tall som foreligger fra andre registreringer, ser det ikke ut til at tellinger og takseringer under og overvåking under Havsul 1 har greid å kvantifisere potensiale og reell betydning av planområdet. Maksimumstall for ærfugl er en myteflokk på rundt 5000 individer ved Kråka, august 1988, for havelle 1225 individer tallfestet nordvest av Steinshamn etter vinteren 1975, samtidig betydelige antall observert, men umulig å tallfeste på lenger avstand i nordvest (dønning fra havet). Også for dette arealfreda området er det behov for å vurdere problemstillingene etter naturmangfoldlovens § 49.

3. Fare for negative følger for tre sjøfuglreservater i Sandøy kommune, Sveltingen naturreservat, Røssholmen-Skjela-Oterholmen naturreservat og Saltsteinen-Kløvningen naturreservat (delvis i Aukra kommune).
 - i. Områdene ble fredet i medhold av naturvernlova 22.06. 2010.

Dette er lokaliteter som i tidligere år har huset tusentalls hekkende terner og betydelige antall hekkende teist (flere hundre par). For disse artene har bestandsnedgangen vært dramatisk i ny tid, og det er viktig å kunne skjerme et potensiale for reetablering av artene i framtida. De siste åra har disse reservatene holdt en betydelig del av den totale bestanden av toppskarv i Møre og Romsdal. Etter de tall som har vært presentert, ser hekkebestanden av arten ut til å være den største enkeltforekomsten i Møre og Romsdal, betydelig høyere enn det som har vært opptalt på Runde i seinere år, høyere enn maksimumstall på Erkna, og mer enn det som har hekket på øyene i Haram de siste åra. Disse sjøfuglreservatene vil være sentrale for å kunne sikre hekkebestander av sjøfuglarter der Møre og Romsdal tradisjonelt har vært av de viktigste hekkeområdene i Norge. Derfor er det også for disse verneområdene relevant med en vurdering etter naturmangfoldlovens § 49 for realitetsvurdering av søknad om forlenget frist for Havsul 1.

NOFs begrunnelse å for klage på NVEs konsesjonsvedtak av 27.03. 2020, er områdets samla betydning for sjøfugl og våtmarksfugl og særlig det faktum at planområdet for Havsul 1 både direkte og indirekte har eller kan få fatal, negativ effekt for formalfredete områder som hører til vårt lands høyest prioriterte og verdisatte naturdokumenter, og som i tillegg er gitt særlig internasjonal status etter vedtak i henhold til internasjonale konvensjoner og avtaler som Norge har sluttet seg til.

Det planlagte vindkraftverket ligger også sentralt i en svært viktig trekk-korridor både for sjøfugl- og fastlandsfugl. Havsul I, sammen med konsesjonsgitte Haram vindkraftverk, vil dekke et tverrsnitt på ca. 10 kilometer av passasjen mellom åpent hav og fastlandsfjella (strandflatelandskapet) som har noe av det mest konsentrerte trekket av fugl langs norskekysten. Dette er godt beskrevet i NOFs tidligere hørings svar og klager i saken.

Kommentarer til NVEs brev med melding om vedtatt forlengelse av frist for igangsetting av prosjektet

NVE har i sitt vedtaksbrev innledningsvis en summarisk presentasjon av høringsinnspill til Havsul 1 AS's søknad om utsatt frist for igangsettelse uten å gå nærmere inn på faglig innhold og begrunnelse. NOFs innspill presenteres som «meninger», uten at faktisk innhold blir realitetsvurdert. Naturlig er konsesjonær gitt anledning til å kommentere innkomne merknader, men det er oppsiktsvekkende at konsesjonshavers kommentarer framstår som NVEs viktigste grunnlag for realitetsvurderinger og konklusjoner. Havsul 1 AS avviser at vindkraftverket, konsesjonsgitt og klagebehandlet i 2008 og 2009, seinere med forlenget frist for igangsettelse, vil representere store konflikter med marine økosystemer og trekkende fugl. Det vises til «foreliggende studier» fra havvindkraftverk i Europa, uten at det oppgis referanser, unntatt noe mer søkelys på et innspill om vibro-akustisk sykdom hos marine organismer. Tiltakshaver legger stor vekt på at det er gjennomført «omfattende» kartlegging av sjøfugl og trekkfugl i planområdet i tråd med overvåkningsprogram i konsesjonsvilkårene for Havsul 1. Her refereres rapporten «Vestavind offshore AS. Havsul 1 vindkraftverk i Sandøy kommune, Møre og Romsdal. Resultater for overvåking av sjøfugl i perioden 2011-2013», utarbeidet av Multiconsult AS (Larsen, B. H., K. Mork og O. Wergeland Krog 2013). Tiltakshaver mener dette gir vesentlig bedre kunnskapsgrunnlag i dag enn da konsesjonen ble gitt i 2008.

Det vises til «ny forskning i andre land på mulige effekter av offshore vindkraft», men uten at det er henvist til referanser. NOF kjenner til at slike studier er gjennomført for vindkraftanlegg i viktige trekk-korridorer for årstidstrekkende fugler, hvor Horns Rev og Nysted i Danmark er mye brukt som referanser. Disse er imidlertid fysisk lokalisert i forhold til viktige trekk-strekninger for fugl over åpent hav, og vil være irrelevante for situasjoner der fuglenes bevegelser er dirigert av næringssøk på havet, og der fuglenes fokus er på dynamiske forekomster av mat i strømsystemer med biologisk aktivitet frembrakt av fysisk-kjemiske faktorer, og med pelagiske og vandrende, planktoniske organismer som tiltrekker seg «fisk og fugl».

Når Havsul 1 AS viser til at toktet på vårgytende NVG-sild kun i marginal grad viste gyting i planområdet for Havsul 1, er dette irrelevant for den aktuelle problemstillingen, etter som gytefeltene kan variere i omfang og plassering fra år til år. Når eggene klekkes driver larver og seinere yngel i strømsystemene, i hovedsak i netto nordgående strømmer, der larvene transporteres av vannmassene og er avhengig av planktonorganismene der. Seinere blir de i stand til å svømme, men er fremdeles helt avhengige av produksjon og transport av næring som drives av strømmene. Denne vandrende dynamikken er drivkrafta i og årsaken til at Norskekysten til alle tider har vært regnet som ett av verdens rikeste havområder og har gitt grunnlag for bosetting langs kysten og en ufattelig rikdom av livsformer og mengder. Årstidsvekslingene gjør dette til bevegelige økosystemer og knytter Norskekysten sammen til en helhet. Sjøfuglene har en viktig trolle som transportører av biomasse og energi og er med sin bevegelighet og sosiale adferd viktige for å opprettholde dynamikken. Når fuglefjellet på Runde må påregnes å bli direkte berørt og truet av et vindkraftverk nordvest av Harøya, er det fordi dette området til alle tider har vært sentralt for næringssøkende fugl fra Runde. Avstanden er mellom 50 og 60 km, godt innfor det som er vanlig aksjonsradius for næringssøk hos de fleste sjøfuglartene, og hvor et betydelig ringmerkingsmateriale for de fleste aktuelle sjøfuglartene siden slutten av 1950-tallet har dokumentert at disse havområdene har vært særdeles viktige for fuglefjellet på Runde.

Tiltakshaver vektlegger viktigheten av at et overvåkingsprogram skal skaffe kunnskap om hva som skjer i områder *som blir utbygd for vindkraft*, og dette vil være med på å øke vår forståelse av sammenhenger i og vår påvirkning av naturen. Det må være på sin plass å minne om at det viktigste for å sikre en fungerende natur, også av hensyn til vårt eget livsgrunnlag, er å unngå å bygge ned eller ta ut av funksjon de naturområdene av er særlig viktige for biomangfold. Overvåking er i seg selv ingen form for sikring eller tiltak mot skade («forbyggende tiltak»). Når en skade er et faktum, hjelper det lite at vi ser det og kan dokumentere at så er tilfelle.

En søknad om fristforlengelse i utgangspunktet skal følge samme saksbehandlingsregler som en ordinær søknad og ved vedtak om fristforlengelse må kunnskapsgrunnlaget oppdateres.

NVEs vurdering

Rettsvirkning av en endelig konsesjon

NVE framstiller det som at når vedtak er fattet, er en konsesjon å betrakte som en endelig og evigvarende rettighet. Uten tidsbegrensning som vilkår er det mulig at dette kunne være utgangspunktet, men slik er det ikke. Det uttrykker også NVE implisitt ved å legge til at det er snevre rammer for omgjøring av enkeltvedtak. Men de ER der og er nødvendige når tungtveiende, allmenne hensyn etter en samlet vurdering er vesentlig tyngre enn hensynet til de som i utgangspunktet hadde fått fordelene. Dette framstår som helt selvfølgelig konklusjon i tilfellet Havsul 1. Hvis det ikke var gitt tidsfrister for den aktuelle konsesjonen, ville det kanskje være logikk i at hensynet til den som har fått rettigheten veier tyngre til lengre tid som går, men når det i vilkår for konsesjonen er gitt klare tidsfrister for oppstart og ferdigstilling, og det seinere er gitt forlenget frist, er den eneste logiske konklusjon at hensynet til den som sitter med rettigheten må svekkes etter hvert som vedkommende ikke benytter seg av den innenfor gitte tidsrammer. NVE viser også til at enkeltvedtak kan være ugyldige og at ugyldige vedtak kan omgjøres i større grad enn gyldige vedtak. Brudd på forvaltningslovens saksbehandlingsregler kan føre til ugyldighet. Her ser NOF en logikk i forhold til vedtak om forlenget tidsfrist. Da konsesjonen ble gitt i 2008, var det ingen bestemmelse om at tiltak utenfor grensene av et verneområde kunne bli nektet om det forårsaket effekter i strid med vernebestemmelsene innenfor verneområdets grenser. Dette har endret seg etter at naturmangfoldloven ble vedtatt i 2009.

I lovens § 49 heter det:

«§ 49. (*utenforliggende virksomhet som kan medføre skade inn i et verneområde*) Kan virksomhet som trenger tillatelse etter annen lov, innvirke på verneverdiene i et verneområde, skal hensynet til disse verneverdiene tillegges vekt ved avgjørelsen av om tillatelse bør gis, og ved fastsetting av vilkår. For annen virksomhet gjelder aktsomhetsplikten etter § 6.»

Naturmangfoldloven ble vedtatt 19.06 2009 og trådte i kraft 01.07 2009. NOF understreket i sine høringsinnspill og under befaringene forut for konsesjonsvedtak, betydningen som planområdet hadde for næringssøkende sjøfugl fra Runde. Spesielt ble dette vektlagt i NOFs klage på konsesjonsvedtaket. Når naturmangfoldloven trådte i kraft 01.7 2009 og ved klagevedtak kunne det ha vært relevant å prøve klageavgjørelsen for det nye lovverket. Dette ble ikke gjort, og spørsmålet om OEDs klageavgjørelse 10.09. 2009 var saksbehandlingsfeil er hypotetisk, men det kan neppe være tvil om vurdering etter § 49 skulle vært lagt til grunn da søknad om utsatt frist ble behandlet i 2012, og definitivt nå under behandling av ytterligere utsatt frist. Derfor står NOF fast ved konklusjonen om at NVE har gjort seg skyldig i saksbehandlingsfeil når saken heller ikke denne gang er vurdert etter naturmangfoldlovens § 49.

Behandling av søknad om utsatt idriftsettelse av Havsul 1

Det vises til historikk i saken, og NVE ser behov for å oppdatere kunnskapsgrunnlaget. Dette synes også for NOF som et behov, men foreningen kan ikke se noen logikk i at eventuell oppdatering og mulige tiltak utføres *etter* at det er gitt forlenget konsesjon og således bare vil kunne føre til såkalte «avbøtende tiltak». Det er åpenbart behov for oppdatert og bevisstgjort kunnskap, men etter NOF oppfatning er dette så viktig at det må være avklart som premiss for hvor vidt det skal kunne gis forlenget frist.

Marine økosystemer og fugl

NVE slutter seg til tiltakshavers vurdering av forskningsprosjekter og hav-vindprosjekter i Europa og at det ikke er dokumentert vesentlige virkninger på økosystemer og trekkende fugl. Da må det presiseres at begrepet «trekkende fugl» blir benyttet om årstidsvandring hos fugl, dels mellom hekkeområder og vinterkvarterer, for våtmarksfugl og sjøfugl også mellom hekkeområder og fjærfellingsområder. Begrepet benyttes ikke om næringssøkende fugl i hekketid eller evt. andre tider på året (hekketid, forflytning mellom beiteområder og nattekvarterer etc.). Det kan konstateres at for årstidstrekkende fugler kan det for noen arter og i noen områder være påvist adferdsmessige endringer som reduserer kollisjonsfare (unntak etc.), men bildet er ikke entydig. Som NOF har understreket, beslaglegger Havsul 1 en vesentlig og periodevis avgjørende del av næringssøksområdene for hekkefugl fra Runde, og det er vanskelig å se at det er gjennomført relevant forskning på denne problemstillingen. Tvert om er det all grunn til å merke seg det fokus som i 2019 ble satt på utviklingen i sjøfuglbestandene rundt Irskesjøen de siste åra. Her er det konstatert betydelig nedgang i bestandene av flere arter (toppskarv, gråmåke, alke og lunde), med en nedgang over få år på 50-80 %. Bestanden av lunde fryktes å ha gått tapt på Isle of Man.

Årsakssammenhengen fryktes i første rekke å være resultat av omfattende utbygging av offshore vindkraftverk i Wales og England (ett i Irland), og hvor lokaliseringen i forhold til kystområdene i stor grad synes å tilsvare de avstander og planløsninger for er aktuelle for Havsul 1. For NOF ser det derfor ut til å være akutt behov for å få satt fokus nettopp på hvilke effekter offshore vindparker har på næringssøkende sjøfugler, nettopp den problemstillingen som ser ut til å være mest relevant for planområdet for Havsul 1. På samme måte som for kunnskap ellers må konsesjonsmyndigheten være forpliktet til å stille krav om at oppdatert og nødvendig kunnskap må ligge på bordet *før* eventuelt vedtak om forlenget frist.

Når NVE mener at bruk av radar for fugletrekk og merking av fugl på Runde imøtekommer flere av høringsinstansene som er bekymret for virkningen for trekkende fugl, er det for NOFs vedkommende, og vi tror for flere andre, en fundamental misforståelse. Hvis konsesjonsmyndighetene har behov for å styrke kunnskapsgrunnlaget, er det OK så lenge tidsfristen ikke forlenges før slik kunnskap ligger på bordet, men for vår forening er kunnskap og dokumentasjon fra en periode på mer enn 60 år, samlet fra fuglefjellet på Runde om hvordan sjøfuglene fordeler seg og er avhengig av næringstilbud langs Mørekysten, mer enn nok til å konkludere med at denne naturverdien og -funksjonen også i et samfunnsperspektiv må tillegges betydelig større vekt enn industrielle formål.

NVEs konklusjon og vedtak

Når NVE konstaterer at Havsul 1 har regionalpolitisk tilslutning, er det grunn til å etterlyse hvordan dette defineres og konstateres. Særlig når motstanden tillegges enkeltpersoner, miljøforvaltning og miljøorganisasjoner. At det innen *lokalpolitiske* grupperinger er slik tilslutning, er NOF kjent med, og at dannelsen av storkommunen Ålesund fra og med siste årsskiftet vanskeliggjør en representativ oversikt over hva som er hva i dette bildet, kjenner foreningen også til, men som ansvarshavende konsesjons- og fagmyndighet for

energiforsyningen, må NVE være forpliktet til å sikre seg et overordnet og balansert helhetsgrunnlag for sine vurderinger og konklusjoner, herunder fag- og verdivurderinger som ligger under andre fagmyndigheters ansvarsområder, og der de på samme måte som NVE er forpliktet til å utøve sitt ansvar basert på de lover, regelverk og politiske beslutninger som til enhver tid skal være gjeldende.

Konsesjon med frist som utgangspunkt for å stanse vindkraft i strid med internasjonale verneverdier

Konsesjonsvedtak med igangsettelsesfrist gir ingen lovnader eller juridiske bindinger om automatisk fornyelse. Tvert imot er fristen satt fordi ny kunnskap og endret prioritering av kost/nytte kan endres, og frister er dermed en sentral del i vedtaket. I vedtaket om å avslå utsatt igangsettelsesfrist for Andmyran vindkraftverk i Nordland oppsummerer OED det slik:

I anleggskonsesjoner settes det vilkår med tidsfrist for når vindkraftverket må være ferdig bygget og satt i drift. Både selve anleggskonsesjonen og energiloven § 10-4 annet ledd gir adgang til å innvilge en søknad om fristutsettelse i denne saken. Men det må samtidig være klart at ingen har et rettskrav på å få fristforlengelse, og at det må bero på forvaltningens og dermed konsesjonsmyndighetenes alminnelige skjønn om en slik søknad skal innvilges. Departementet understreker at enhver søknad om fristutsettelse må vurderes konkret.

Så lenge det ikke er iverksatt tiltak for konsesjonsgitte vindkraftverk som representerer en akutt trussel mot særlig verdifulle naturområder, er det fremdeles mulig å revurdere sakene. I Norge blir det gitt tidsavgrenset konsesjon for vindkraftverk i forhold til byggestart og idriftsettelse. Det burde gi et godt utgangspunkt for hindre at særlig skadelige vindkraftverk blir realisert.

For Norsk Ornitologisk Forening

Kjetil Aa. Solbakken

Kjetil Aa. Solbakken, generalsekretær

Vedlegg:

Henvendelse til Bernkonvensjonen - Planned windfarms with considerable negative impact on Emerald Network sites

KOPI:

Klima- og miljødepartementet

Miljødirektoratet

Fylkesmannen i Møre og Romsdal